

Berberis wilsoniae

berberys Wilsona

(C) fot. Andrzej Kujawa

Ciernisty, częściowo zimozielony krzew o pokroju rozłożystym i dekoracyjnych, ciemnozielonych liściach. Dorasta do 1 m wysokości. W maju pojawiają się drobne, żółte kwiaty, a jesienią krzew ozdobiony jest różowymi owocami i pięknie przebarwionymi liśćmi. Może rosnąć na stanowisku słonecznym i półcienistym, w przeciętnej, ogrodowej glebie. Polecany do ogrodów przydomowych, zieleni publicznej, do sadzenia w szpalerach, grupach i na rabatach. W ostrzejsze zimy może przemarzać, dlatego znajduje zastosowanie w nasadzeniach w częściach Polski o łagodnym i wilgotnym klimacie.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Krystyna HOMA-KOSAKOWSKA, Emil Homa, Krystian Kosakowski
Krystyna Homa-Kosakowska

zasięg geograficzny	Chiny
pochodzenie	pierwsza publikacja: Hemsley, William Botting (1843-1924) 1906 Bull. Misc. Inform. Kew 1906, 151.
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty

docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście półzimozielone
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	żółte
pora kwitnienia	maj
owoce	czerwone
pora owocowania	sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ładne jesienne zabarwienie roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	zielen publiczna szpaler rabaty w grupach
strefa	6b

autor opisu tabelarycznego: Krystyna Homa-Kosakowska, Szkołka Roślin Ozdobnych Krystyna HOMA-KOSAKOWSKA, Emil Homa, Krystian Kosakowski;

Producenci *Berberis wilsoniae* w Polsce

KUJAWA Andrzej Szkołka „Bąblin”